

СИРАЧЕ

Немирно, мъничко дете,
заспи, заспи на моите скути,
заспи, сънувай, че до утре
голям юнак ще порастеш.

Че нямаш татко ти сега
и в мъка дните ще ти минат,
а щом изгрее утро синьо
ще станеш с болка и тъга.

Ще впрегнеш едрите коне
и ще ореш цял ден в нивята,
а вечер в равното поле
ще спреш със мъка на душата.

И с трепет ще следиш тогаз,
как ходят в мрака хора и светулки
и как във тихия вечерен час
люлей небето златозвездни люлки.

Заспи дете, заспи така,
заспи и през нощта сънувай,
че нежна бащина ръка
със топла обич те милува.

Радой Киров.

ПАК ЩЕ ДОЙДЕ ПРОЛЕТ

С много птички — цяло ято,
пролетта ще долети.

И като същинско злато
Слънчо пак ще заблести.

Ще затупкат сърдчицата
на немирните деца.
И ще тръгнат по полята
те със весели лица.

И цветята миризливи
ще отворят пак очи.
И погочето бърбиво
няма вече да мълчи.

Ще засвирят пак овчари;
ще заблеят и стада.
Пак ще хукнат планинари
по долини и бърда.

Славчо Ангелов.